

Když se účastníci soudu opět sešli a vzpomatovali z překvapení, které přineslo úvodní sezení, a když písař Urard rozezvučel zvoněk, brehon Fíthel prohlásil, že zahajuje projednávání. Fidelma bez vyzvání rychle povstala,

„Nyní přicházíme k věci úmrtí biskupa Brodulfa a bratra Garba. Jsou to dvě vraždy, o nichž jsme se původně domnívali, že mají nějakou spojitost, avšak nyní víme, že tomu tak není.“

Ve shromáždění to překvapeně zašumělo.

„Nejprve se budu zabývat vraždou biskupa Brodulfa. Byl učinen pokus zastřít skutečnost, že šlo o vraždu, tím, že v domě pro hosty byl založen požár. Mělo to tedy vypadat, že biskup zahynul při požáru nešťastnou náhodou. Místní lékař nás však rychle vyvedl z omylu. Čepel dýky totiž oheň nezničí.“

Diákon Landric se naklonil vpřed, jako by se chystal promluvit, ale pak se zase v křesle opřel. Bratr Charibert zůstal v klidu.

„Není třeba, abych dopodrobna líčila požár staré hostinské ubytovny ani zjištění týkající se biskupových ostatků. Ostatky ohledal lékař opatství bratr Anlón, který dosvědčí, že příčinou smrti byla bodná rána dýkou nebo nožem. Jak jsem již řekla, vrah původně doufal, že oheň tento důkaz zničí. Lékař zjistil, že biskupa někdo zasáhl jedinou ranou přímo do srdce. Bratr Anlón v této věci splnil řádně svou povinnost. Tato vražda, jak jsme nakonec zjistili, byla ve skutečnosti motivována důvody, jejichž počátek musíme hledat v biskupově otčině.“

Fidelma se na chvíli odmlčela.

„Nyní tedy nejprve promluví o tomto motivu, teprve pak odhalím jméno pachatele. Všichni víte, že biskup Brodulf z burgundského opatství Luxovium přibyl do tohoto opatství se svým

správcem a sloužícím. Biskup prohlásil, že přijel proto, aby se přesvědčil, jak Ctihodný Breas vyučuje studenty, a aby porozuměl odlišnostem mezi našimi přístupy k teologii. Biskup Brodulf byl z burgundského šlechtického rodu jako mnoho dalších prelátů, opatů a biskupů. Byl dokonce blízkým příbuzným Chlothara, třetího toho jména, který se považuje za krále Franků. To znamená, že Chlothar si dělá nárok na vládu nad čtyřmi franckými královstvími, i když jeho vlastní rodina tento nárok zpochybňuje. O biskupově povýšenosti mohou svědčit mnozí. Nemám v úmyslu se tím zabývat, pokud k tomu nebudu vyzvána. Biskup Brodulf měl povýšenost franckého prince, ale byl horlivým podporovatelem svého bratrance.“

Obrátila se k místu, kde seděl diákon Landric, jeho nehybná tvář byla jako pochmurná maska.

„Jak jsem řekla, údajným účelem biskupovy návštěvy bylo, že se chtěl přesvědčit, jak ctihodný Breas vzdělává studenty. Ctihodný Breas si získal věhlas díky své učenosti a také díky tomu, že se plně věnoval svým studentům, kteří pod jeho vedením následně zaujali vůdčí církevní pozice na mnoha místech západního křesťanského světa navzdory tomu, že se naše víra v řadě teologických aspektů liší od církví v jiných zemích. My například souhlasíme s teologií Pelagia, zatímco jiné církve, dokonce i Řím, jej považují za kacíře. A tak Brodulf prohlašoval, že chce zkoumat tyto odlišnosti ve vzdělávání, rituálech a filozofiích našich církví.“

Fidelma se na chvíli odmlčela a pousmála se, jako by ji právě něco napadlo. „Naše způsoby výuky se zřejmě poněkud lišily od způsobů biskupa, který se během diskuse několikrát pustil do hádky tak zapáleně, že se dokonce přestal ovládat. Ve svém hněvu se zaměřil zejména na bratra Garba, protože ten mu byl představen jakožto přední student skupiny, s níž diskutoval. Ctihodný Breas, jak bylo při výuce jeho zvykem, bratra Garba povzbuzoval, ať neváhá o předestřených tématech hovořit s velkou horlivostí.“

Nyní se dostáváme k okamžiku, kdy jsme se dopustili mylného úsudku, neboť jsme přisuzovali příliš velký význam projevům hněvu při těchto debatách. Jakmile si vrah uvědomil svůj omyl, když se snažil, aby biskupova smrt vypadala jako nešťastná náhoda při požáru, začal lstivě poukazovat na tyto debaty a hádky. Následkem toho to vypadalo, že podezřelým je bratr Garb, který